POPOARE DE IERI ŞI DE AZI
GETO-DACII

Material realizat de :
Inv. Dorina Dinu
Sc. Gimnaziala Nr.280
Bucuresti

Strămoşii noştri geto-dacii

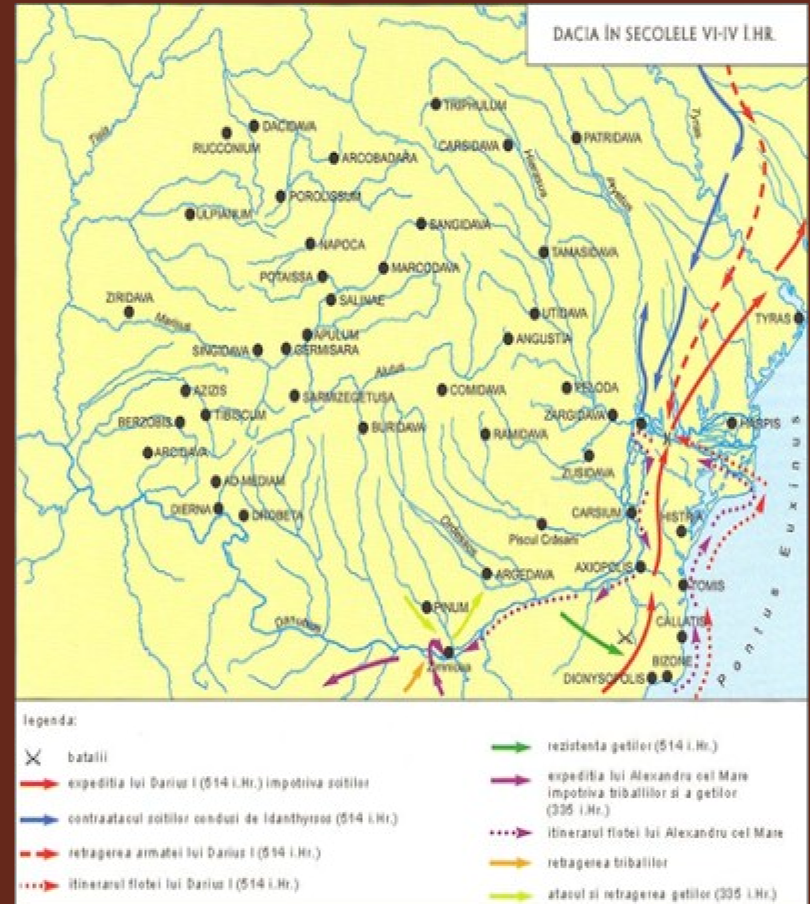
Oamenii care au trăit pe teritoriul țării noastre acum peste 2- 3000 ani erau numiți geți , de către greci şi daci de către romani.

Țara lor se numea Dacia.

Prima atestare documentară a geto-dacilor în aceste ținuturi are loc în anul 514 i.Hr. cu ocazia expediției regelui persan, Darius, în Dobrogea.

Răspunde:

Prima atestare documentară datează din secolul…..

Portul dacilor

Dacii erau oameni voinici , purtau părul retezat pe frunte şi lăsat în plete pe umeri. Se îmbăcau cu cămăşi de pânză , lungi până la genunchi. Purtau ițari strânşi pe picior. Iarna se îmbrăcau cu cojoace sau sumane cu glugă. Se încălțau cu opinci.

Cei bogați îşi acopereau capul cu căciuli rotunde; săracii umblau mai mult cu capul descoperit.

Femeile îşi strângeau părul

într-un coc, la spate. Se îmbrobodeau adesea cu marame, țesute şi cusute frumos,î şi împodobeau cămăşile cu cusături înflorate , iar fustele le făceau lungi şi largi.

Mulți țărani români, mai ales cei de la munte,îmbracă şi azi, cu mândrie,

straie asemănătoare cu ale strămoşilor noştri daci.

Ocupaţiile dacilor

Ocupațiile de căpetenie ale dacilor erau agricultura şi păstoritul. Cultivau grâul, meiul, pomii fructiferi şi vița de vie. Le plăcea mult să crească albine. Vânau animale sălbatice din păduri; cei de pe malul râurilor se îndeletniceau şi cu pescuitul. Erau şi meşteri iscusiți. Scoteau fier din Munții Banatului, îşi făceau unelte şi arme. Din argint şi din aur , scos din Munții Apuseni , făceau brățări, cercei, vase.

Având mare dragoste pentru tot ce este frumos, împodobeau cu desene şi crestături oalele din lut şi porțile caselor , armele , scuturile sau coifurile.

Dacii îşi făceau case din lemn sau piatră.

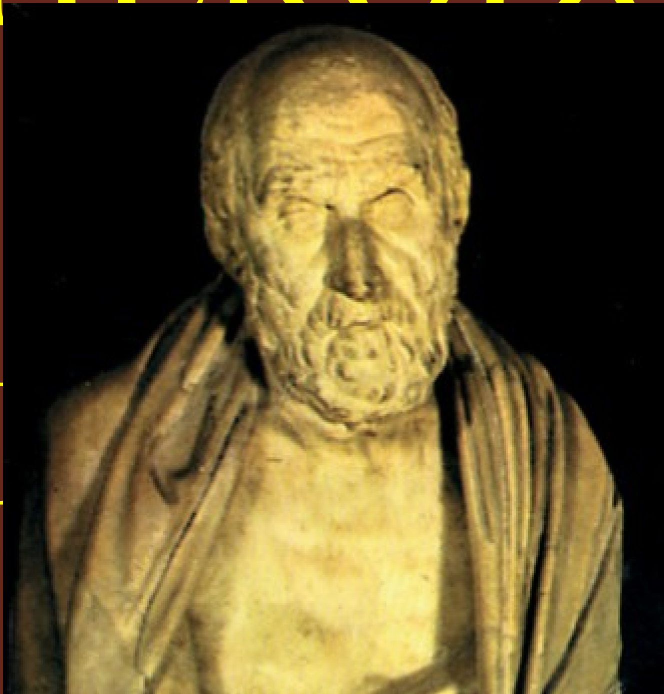
Pe vârfuri de dealuri şi chiar în munți, înălțau cetăți semețe, întărite cu ziduri groase de piatră.

Capitala Daciei
SARMIZEGETUSA-zona sacră

MĂRTURII ISTORICE

HERODO

ANTIC

……..<<iată în ce chip se socot ei nemuritori: credința lor este că ei nu mor, şi că cel care piere se duce la *Zalmoxis*. Tot în al cincilea an aruncă sorţii şi întotdeauna pe cel care cade sortul îl trimit cu solie la Zalmoxis, încredințându-i toate nevoile lor.

…….Câțiva dintre ei,aşezându-se la rând,tțn cu vârful în sus trei sulițe,iar alții,apucându-l de mâini şi de picioare pe cel trimis la Zalmoxis îl leagană de câteva ori şi apoi făcându-i vânt,îl aruncă în sus peste sulițe.Dacă în cadere,omul moare-zeul este binevoitor; dacă u moare,atunci îl învinovatesc pe sol şi trimit pe un altul.Tot ce au cerut îi spun solului cât mai este în viață>>.

Herodot (485-425) –”Istorii”

Complexul de cetăți şi aşezări dacice din Munţii Orăştiei a constituit nucleul statului dac din perioada lui Burebista şi Decebal şi, totodată, cea mai înaltă expresie a dezvoltării culturii materiale daco-getice

CETATEA DACICĂ DE LA COSTEŞTI

CETATEA DACICĂ DE LA BLIDARU

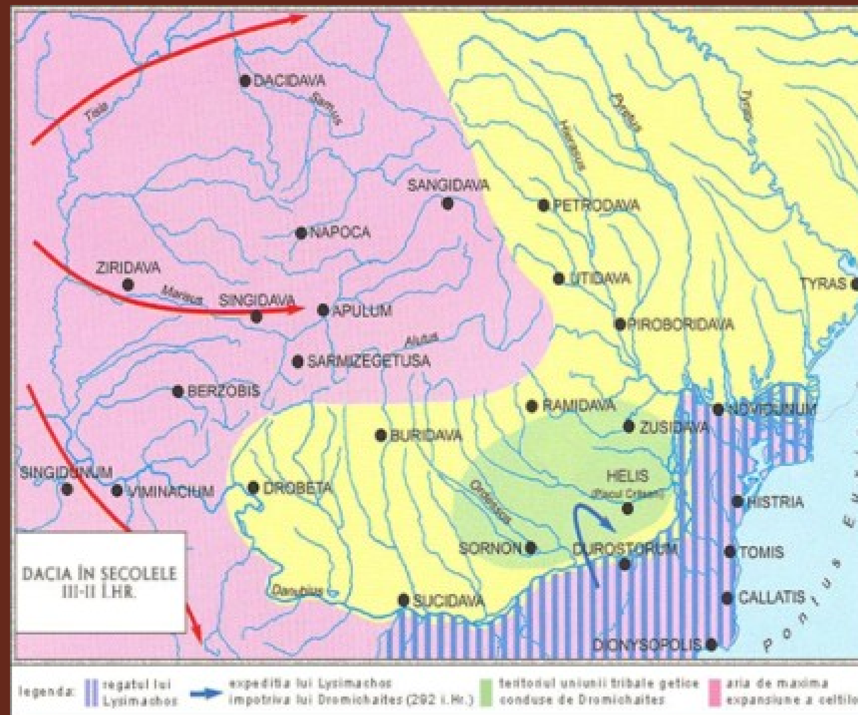
STINDARDUL GETO-DAC

Era alcătuit din trei elemente simbolice: şarpele, lupul şi lancea. Lupul este sinonim cu **sălbăticia** dar mai ales cu **dârzenia** şi **nesupunerea**. El este un **simbol pozitiv** dacă ținem seama ca lupul poate vedea noaptea; este un simbol al luminii, **solar**, erou războinic, strămoş mitic el poate fi şi un **simbol pământean**, amintind de lupoaica lui Romulus şi Remus.

REGII DACILOR

DROMICHAITES care după izvoarele istorice este primul rege al dacilor, cam cu 300 ani înainte de Hristos. El îşi apăra țara, luptându-se cu un rege macedonean pe nume Lisimah.

BUREBISTA
81- 44 î.Hr.

...a fost o căpetenie puternică (..)şi a reuşit să unească sub conducerea sa toate triburile daco-geţilor şi o parte a teritoriilor locuite de vecini.

Vasul cu inscripția: ”DECEBALUS PER SCORILO”

“DECEBAL, FIUL LUI SCORILO”

ÎN FAȚA PERICOLULUI TOT MAI AMENINȚĂTOR, CELE MAI MULTE TRIBURI DACICE S-AU UNIT DIN NOU, SPRE SFÂRŞITUL SEC. I D.HR., FORMÂND UN STAT PUTERNIC SUB CONDUCEREA LUI DECEBAL.

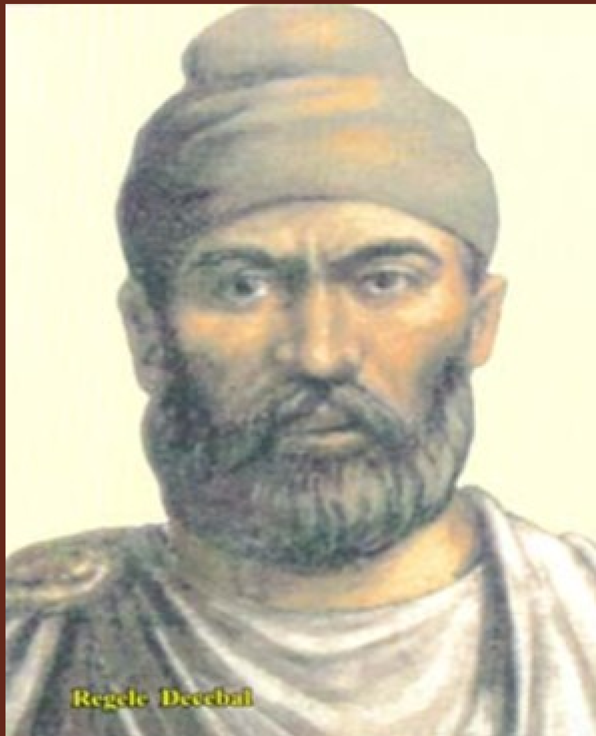

Fiu al lui Scorilo, ***Decebal*** ocupă tronul Daciei într-un moment de accentuare rapidă a tendinţelor expansioniste ale Imperiului Roman, care-şi stabilise frontiera pe linia Dunării.

DACIA ÎN TIMPUL LUI DECEBAL

Decebal s-a nåscut între anii 55 si 60 (d.Hr.), ca fiu al regelui dac Scorilo . In anul 87 (d.Hr.) Dacia , atacatå de romani , avea nevoie de un conducåtor tânår, neînfricat şi inteligent . Acesta s-a dovedit a fi Decebal

***Decebal** era foarte priceput în planurile de razboi şi iscusit în înfaptuirea lor, ştiind să aleagă prilejul de a-l ataca pe duşman şi a se retrage la timp. Dibaci în a întinde curse, era un bun luptator şi se pricepea să folosească izbanda, dar şi să iasă cu bine dintr-o înfrângere. Din această pricină multă vreme a fost un duşman de temut pentru romani.

Dio Cassius-istoric roman

RĂZBOAIELE DACILOR CU ROMANII

Råzboaiele dacilor cu romanii au fost inevitabile.

În vara anului 101 legiunile romane conduse de Traian trec Dunårea pe un pod de vase şi înainteazå spre Sarmizegetusa, capitala statului dac.

La intrarea în munți, la Tapae, se då o luptå sângeroaså în urma cåreia dacii sunt înfrânți.

Pacea încheiatå în anul 102 conține condiții dure pentru Decebal. Acesta este obligat så dårâme zidurile de apårare ale cetåților şi så cedeze Oltenia şi Banatul .

Al doilea råzboi începe în anul 105 .

Abandonat de aliați, atacat prin Banat, Valea Oltului şi Moldova, constrâns continuu la defensivå, Decebal se retrage în citadela din Munții Oråştiei.

MOARTEA LUI DECEBAL imagini de pe Columna lui Traian

După cucerirea puternicelor cetăți care păzeau accesul spre capitală: Blidaru, Costeşti, Piatra Roşie, Bănița, Căpâlna, Tilişca, legiunile romane încep asediul Sarmizegetusei.

Î n ciuda rezistenței dace,din cauza unei trădări, conductele de apă sunt tăiate iar cetatea este cucerită şi distrusă din temelii. Decebal, împreună cu câteva căpetenii, reuşeşte să părăsească cetatea încercând să continue rezistența împotriva romanilor în interiorul țării. Este urmărit de cavaleria romană şi, în urma unei trădări, pentru a nu cădea viu în mâinile duşmanului, se sinucide.

Bibliografie:

1. oficiale:

- **Consiliul Naţional pentru Curriculum** – ***„Programe şcolare pentru clasa a IV-a”,*** Bucureşti, 2005;
- Cleopatra Mihăilescu, Tudora Piţilă, *Istorie-manual pentru clasa a IV-a*,

Ed. Aramis, 2006

2. metodico – didactice:

- D. Beşliu,M. Dvorski, M. Manea, E. Palade, M. Stamatescu, E. Stănescu, ***” Istorie. Sugestii didactice pentru clasa a IV-a”***

Ed. Educaţia 2000+, Bucureşti, 2006

- George Genes, ***„Dicţionar istoric”,*** ,Ed. Carminis, Piteşti,2002
- P. D. Popescu, ***„Dicţionar de personalităţi istorice”,*** Ed. Niculescu

Bucureşti, 2005

- ,Dumitru Almaş, ***“Povestiri istorice”,*** Ed. Niculescu, 2006
- www.didactic.ro